

בבית המשפט העליון

רע"א 9230/20

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המבקשת: עמותת מעלות התורה

נ ג ד

המשיב: יוסף רייכמאן

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים בת"א 21612-03-20 מיום 27.12.2020, שניתנה על-ידי כב' השופטת ח' מאק-קלמנוביץ

בשם המבקשת: עו"ד אביחי נ' ורדי; עו"ד תום קדם

בשם המשיב: עו"ד עמית חדד; עו"ד נועה מילשטיין

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי (כב' השופטת ח' מאק-קלמנוביץ) בת"א 21612-03-20 מיום 27.12.2020 בגדרה נדחתה בקשה שנייה למתן סעד זמני שעניינו עיכוב הליכי מימוש משכנתא ופינוי מבנה המשמש כפנימייה לתלמידי הישיבה.

רקע

2. הרקע לבקשה פורט בהרחבה בהחלטה ברע"א 4175/20 עמותת מעלות התורה נ' רייכמאן (30.7.2020) (להלן: רע"א 4175/20) במסגרתה נדחתה בקשת רשות הערעור שהגישה המבקשת על החלטת בית המשפט המחוזי בבקשה הראשונה למתן סעד זמני. משכך, לא ראיתי לחזור על הרקע לבקשה, ואפנה את הקורא לעיין שם.

3. בתמצית אציין כי ברע"א 4175/20 קבעתי, בין היתר, כי נראה שבפני המבקשת עומדת משוכה גבוהה כדי לשכנע בטענותיה בהליך העיקרי, וכן כי אף שיקולי מאזן הנוחות אינם מטילים את הכף לטובת קבלת הבקשה. בתוך כך, צוין כי המבקשת כלל לא טענה כי מצבה הכלכלי אינו מאפשר לה לפרוע את החוב הנטען, וממילא לא צירפה כל ראיות המוכיחות זאת. עוד צוין כי אם המבקשת מעוניינת להימנע ממימוש המשכנתא, בידיה הכלים לעשות כן באמצעות תשלום החוב (ואפשר אף תחת מחאה), תוך הבטחת התשלום באמצעים העומדים לזכותה, כאשר טענותיה בעניין עצם קיום החוב יוסיפו להתברר במסגרת התביעה עצמה.

אשר לבקשת המבקשת לצרף ראיות נוספות במסגרת רע"א 4175/20, קבעתי כי אין מקום להגישן לראשונה לפני ערכאת הערעור, וכי מובן מאליו שפתוחה בפני המבקשת הדרך להגיש לערכאה הדיונית בקשה לעיון מחדש בהחלטתה, ככל שקיימת הצדקה לכך.

4. בהמשך לאמור, הגישה המבקשת בקשה לבית המשפט המחוזי לעיון מחדש בהחלטתו שלא להיעתר לבקשת המבקשת למתן סעד זמני. לבקשה צירפה המבקשת ראיות ותצהירים נוספים התומכים לטענתה בעמדתה, ואשר לדבריה לא היו בידיה בעת הגשת הבקשה המקורית.

5. בית המשפט המחוזי דחה את בקשת המבקשת לעיון מחדש בהחלטה, הן מאחר שהיא לא הוכיחה כי מתקיימות נסיבות המצדיקות זאת והן לגופה. בתוך כך, ציין בית המשפט המחוזי, לאחר שעמד בפירוט על הראיות הנוספות שהוגשו, כי לא נמצאו בהן ראיות ישירות המתייחסות באופן ספציפי למהותה של העסקה שנערכה בין הצדדים, אשר יש בה כדי לסתור או להסביר את מסמכי העסקה שנערכו בין הצדדים. משכך, נקבע כי אין בראיות הנוספות שהוצגו כדי להוות משקל נגד למסמכי ההתקשרות המצביעים על עסקת הלוואה, ואין בהן כדי להביא לשינוי ההחלטה הראשונה ולקבלת הבקשה לסעד זמני.

עוד צוין, כי שיקולי מאזן הנוחות שפורטו במסגרת ההחלטה הראשונה רלוונטיים גם לבקשה השנייה, וכי אליהם מתווספת העובדה שבפועל ניתנה למבקשת ארכה לא מבוטלת טרם הפינוי. בית המשפט המחוזי הוסיף כי לא נטען שנעשו ניסיונות כלשהם למצוא פתרונות חלופיים, או שקיימים אילוצים ספציפיים המעכבים את הפינוי, וכי על-אף שבא-כוח המבקשת טען בדיון שלמבקשת אמצעים כספיים, והיא שוקלת לשלם את החוב הנטען, תוך שהיא חולקת על גובהו, הרי שלא נעשה בעניין דבר.

על החלטת בית המשפט המחוזי נסבה בקשת רשות הערעור דנן.

הבקשה דנן

6. בבקשה שבה המבקשת על טענותיה בעניין טיב העסקה שנערכה בין הצדדים, אשר לדבריה הייתה תרומה ולא מתן הלוואה. לטענת המבקשת, המסמכים הנוספים שצירפה לבקשתה לעיון מחדש מוכיחים את עמדתה זו. כמו כן, שבה המבקשת על טענותיה שטענה ברע"א 4175/20, ומדגישה כי בבניין הפנימייה מושא הבקשה שוכן חדרו של הרב אויערבאך ז"ל, וכי החדר משמש כבר כיום כמוקד "עליה לרגל" לרבים ממאמיניו אשר רואים בו מקום קדוש. המבקשת מוסיפה כי הדיון בתיק העיקרי אינו צפוי להימשך זמן רב, ומשכך לא ברור מדוע יש למהר ולשנות את המצב הקיים מזה ארבעה עשורים. כן נטען כי בית המשפט המחוזי לא נתן דעתו לנזק העצום שצפוי להיגרם לעשרות בחורי ישיבה שהבניין הנדון הוא ביתם.

המבקשת מוסיפה כי ביום 23.12.2020 הגישה לבית המשפט המחוזי בקשה להפקדת בטוחות בדמות נכסים נוספים שבבעלותה הנאמדים בסך כולל של כ-30 מיליון ש"ח, כאשר גובה החוב הנטען כלפי המשיב עומד על סך של 19 מיליון ש"ח. משכך, עותרת המבקשת לכך שתוכל להפקיד בטוחה או לחלופין שתינתן לה שהות של 90 יום למכור את אחד מנכסיה ולהפקיד את תמורתו בקופת בית המשפט. לטענת המבקשת, הפתרון המוצע על-ידה יאזן כראוי בין הנזק שייגרם למבקשת אם יפונה בניין הישיבה לבין הזכויות הנטענות של המשיב.

7. המשיב הגיש תשובתו לבקשה ובה סמך ידיו על החלטת בית המשפט המחוזי. כן נטען, כי הבקשה דנן היא הבקשה העשירית שהגישה המבקשת לעיכוב הליכי ההוצאה לפועל, כאשר תשע הבקשות הקודמות נדחו בערכאות השונות.

דיון והכרעה

8. לאחר העיון בבקשת רשות הערעור ובתשובה לה הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות, כמפורט להלן.

9. כידוע, המקרים שבהם תתערב ערכאת הערעור בהחלטת הערכאה הדיונית בעניין מתן סעדים זמניים הם חריגים (ראו: רע"א 4175/20 בפסקה 13, והאסמכתאות שם),

וממילא המקרים שבהם תתערב ערכאת הערעור בהחלטה בבקשה לעיון חוזר בהחלטה שכזו הם חריגים שבחריגים.

לא מצאתי כי הבקשה הנדונה מצדיקה התערבות כאמור. החלטת בית המשפט המחוזי מנומקת וסדורה, היא מבוססת היטב על בחינה מדוקדקת ויסודית של הראיות הנוספות שצירפה המבקשת לבקשתה לעיון חוזר, ואף זאת בבחינת לפנים משורת הדין, שכן נקבע כי המבקשת כלל לא הוכיחה כי קיימת הצדקה לעיון חוזר בהחלטה הראשונה בנדון. מסקנתו של בית המשפט המחוזי, לאחר שבחן את כלל הראיות הנוספות שצורפו כאמור, הייתה כי אין בהן כדי לשנות את המסקנה אליה הגיע בהחלטתו הראשונה בכל הנוגע לסיכויי המבקשת להוכיח את טענתה העיקרית בתביעה, ולא ראיתי להתערב במסקנה מבוססת זו.

10. מעבר לאמור, אציין כי נראה שלא חל שינוי נסיבות באשר לשיקולי מאזן הנוחות אשר יש בו כדי להצדיק זאת הפעם את קבלת הבקשה. למעשה, טענתה של המבקשת במסגרת הבקשה דנן, לפיה היא מחזיקה בנכסים רבים פועלת בכיוון ההפוך. המבקשת, שמצבה הכלכלי, על-פי טענתה, איתן ביותר, יכולה הייתה לפעול בדרכים שונות ורבות כדי למנוע את פינוי בניין הפנימיה הנדון לאורך חודשים רבים וארוכים, אך נמנעה מלעשות כן ונראה כי פעלה לאורך כל הדרך מתוך ציפייה שבקשותיה החוזרות והנשנות יעכבו את מימוש המשכנתא, וזאת גם לאחר "הדקה ה-90". על כך יש להצר, ויש לקוות כי המבקשת תשכיל לפעול בפרק הזמן המצומצם שנותר לה (ראו להלן) בהתאם לאמור בהחלטתי ברע"א 4175/20, ותמנע את מימוש המשכנתא באמצעות תשלום החוב, אף תחת מחאה, תוך הבטחת התשלום באמצעים העומדים לרשותה.

11. לבסוף, לא מצאתי להידרש לבקשת המבקשת להפקדת בטוחה או למתן ארכה נוספת למימוש אחד מנכסיה. מהחלטת בית המשפט המחוזי עולה כי בקשת המבקשת להפקדת בטוחה שהוגשה ביום 23.12.2020 תידון בנפרד על-ידי בית המשפט המחוזי, ולא ראיתי לדון בבקשה זו לראשונה במסגרת ערעורית כאשר טרם ניתנה החלטה בנדון על-ידי הערכאה הדיונית.

12. נוכח כל האמור לעיל, בקשת רשות הערעור נדחית בזאת, וממילא מתייתר הצורך לדון בבקשה לעיכוב ביצוע אשר הוגשה לצדה.

המבקשת תישא בהוצאות המשיב בסך של 4,000 ש"ח.

הצו הארעי שניתן בהחלטתי מיום 31.12.2020 בטל בזאת.

13. לפנים משורת הדין, ולשם צרכי התארגנות (ושמא תשלום החוב הנטען כמוצע בפסקה 10 לעיל), החלטת בית המשפט המחוזי לדחות את בקשת המבקשת לעיון חוזר בבקשתה למתן סעד זמני תכנס לתוקפה ביום 7.1.2021.

ניתנה היום, כ' בטבת התשפ"א (4.1.2021).

ש ו פ ט ת